

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 198/2022-22

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Martinou Majerčíkovou, advokátkou, Hečkova 22, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 8/2021 v časti rozhodovania o náhrade trov obhajoby takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 8/2021 v časti rozhodovania o náhrade trov obhajoby **boli porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadostučinenie **1 000 eur**, ktoré je Okresný súd Bratislava II **povinný** vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Okresný súd Bratislava II **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **410,26 eur** a zaplatiť ich jeho právnej zástupkyni do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. marca 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 13 ods. 4 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

(ďalej len „dohovor“) a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 8/2021 v časti rozhodovania o náhrade trov obhajoby (ďalej aj „napadnuté konanie okresného súdu“). Navrhuje v napadnutom konaní okresnému súdu prikázať konať bez zbytočných prietáhov a domáha sa priznania primeraného finančného zadostučinenia v sume 2 500 eur, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 198/2022-10 zo 6. apríla 2022 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v celom rozsahu.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozhodnutím okresného súdu č. k. 3 Tp 117/2020 z 11. novembra 2020 ustanovený za obhajcu obvinenému [REDAKOVANÉ] vo veci obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) a ods. 4 písm. c) Trestného zákona. Trestným rozkazom okresného súdu č. k. 4 T 8/2021 z 2. februára 2021 bol obvinenému uložený trest (odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieňaným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov, pozn.), čím bola vec právoplatne skončená. Sťažovateľ následne 5. februára 2021 zaslal okresnému súdu návrh na priznanie trov právneho zastúpenia (resp. vyčíslenie trov právneho zastúpenia, pozn.) v zmysle § 553 ods. 2 Trestného poriadku. Predmetný návrh okresný súd prevzal 5. februára 2021.

3. K priebehu napadnutého konania sťažovateľ uviedol, že podľa § 553 ods. 3 Trestného poriadku malo byť o jeho návrhu rozhodnuté v lehote 30 dní, no vzhľadom na uplynutie značnej doby bez rozhodnutia o jeho nároku podaním z 30. júla 2021 okresnému súdu adresoval urgenciu, v ktorej žiadal o vydanie rozhodnutia o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia v danej veci. Pretože okresný súd napriek tomu nevydal požadované rozhodnutie, sťažovateľ 19. januára 2022 opätovnou urgenciou žiadal okresný súd o vydanie rozhodnutia o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia. Dodal, že okresný súd na tieto žiadosti nijak nereagoval.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ namieta, že nečinnosťou okresného súdu došlo k porušeniu ním namietaných práv (práva na prejednanie vecí bez prietáhov a práva vlastniť majetok, pozn.), pričom argumentuje, že okresný súd o jeho nároku na priznanie náhrady trov právneho zastúpenia nielenže nerozhodol v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote (ako to stanovuje § 553 ods. 3 Trestného poriadku, pozn.), ale nebol schopný o jeho návrhu rozhodnúť ani do dňa podania ústavnej sťažnosti, teda za obdobie viac ako jedného roka od doručenia jeho podania okresnému súdu (doručené 5. februára 2021, pozn.). Poukázal pri tom na tú skutočnosť, že v danej veci ide len o rutinné rozhodovanie o trovách konania, o odmene advokáta za poskytnutie právnych služieb. Dodal, že on sám vyvíjal aktivitu pre dosiahnutie čo najskoršieho vydania rozhodnutia, keď okresný súd dvakrát urgoval na konanie vo veci. Vo vzťahu k porušeniu jeho práv na ochranu majetku uviedol, že okresný súd mu svojím postupom ústavne neakceptovateľným spôsobom zmaril nadobudnutie majetku – peňazí.

III.

Vyjadrenie okresného súdu, replika sťažovateľa a prehľad procesných úkonov

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

5. Okresný súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1 Spr 46/2022 doručenom ústavnému súdu 17. mája 2022 v podstatnom uviedol, že v období po doručení vyčíslenia trov obhajoby došlo v súdnom oddelení v krátkom čase až trikrát k zmene na pozícii vyššieho súdneho úradníka, čo s ohľadom na množstvo preberanej agendy mohlo spôsobiť oneskorenie pri rozhodovaní o trovách obhajoby. Následne bol 13. januára 2022 bez rozhodnutia o trovách obhajoby spis zapožičaný Okresnému súdu Ružomberok, kde bol nariadený termín hlavného pojednávania na 24. január 2022, odkiaľ bol spis na základe žiadosti okresného súdu vrátený 26. apríla 2022. Na záver uviedol, že vo veci samej bolo rozhodnuté trestným rozkazom č. k. 4 T 8/2021 z 2. februára 2021 (ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 2. februára 2021, pozn.) a uznesením okresného súdu č. k. 4 T 8/2021-124 z 2. mája 2022 bolo rozhodnuté aj o trovách právneho zastúpenia.

III.2. Replika sťažovateľa:

6. Sťažovateľovi bola výzvou ústavného súdu z 19. mája 2022 daná možnosť vyjadriť sa k stanovisku okresného súdu sp. zn. 1 Spr 46/2022 doručenému ústavnému súdu 17. mája 2022. Predmetná výzva ústavného súdu bola riadne doručená 23. mája 2022. Sťažovateľ v lehote 10 dní stanovenej ústavným súdom požadované stanovisko nezaslal, čím nevyužil právo vyjadriť sa.

III.3. Prehľad procesných úkonov:

7. Ústavný súd z obsahu podaní účastníkov konania zistil, že vo veci samej bolo rozhodnuté trestným rozkazom č. k. 4 T 8/2021 z 2. februára 2021 a následne na to sťažovateľ 5. februára 2021 zaslal okresnému súdu návrh na priznanie trov právneho zastúpenia. O trovách právneho zastúpenia bolo rozhodnuté 2. mája 2022 (uznesením okresného súdu č. k. 4 T 8/2021-124, pozn.).

8. Ústavný súd v tejto veci upustil od ústneho pojednávania, pretože na základe podaní účastníkov konania je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci (§ 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 13 ods. 4 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

IV.1. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým konaním okresného súdu:

10. Článok 6 ods. 1 dohovoru možno aplikovať aj na rozhodovanie o trovách konania za predpokladu, že predmetom konania bolo rozhodovanie o občianskych právach a záväzkoch alebo o oprávnenosti trestného obvinenia... Aj na konanie o trovách konania sa takto vzťahujú garancie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 dohovoru, resp. z čl. 48 ods. 2 ústavy, t. j. povinnosť súdu rozhodnúť o trovách konania v primeranej lehote, resp. bez zbytočných priet'ahov (I. ÚS 363/2020).

11. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu.

12. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

13. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právna a skutková zložitnosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o trovách konania, v tomto prípade o odmene obhajcu za poskytnuté právne služby obžalovanému v trestnom konaní, tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ide v zásade o jednoduchú aplikáciu práva.

14. V rámci posudzovania ďalšieho kritéria, a to správania sťažovateľa, ústavný súd konštatuje, že z predloženého vyjadrenia okresného súdu na strane sťažovateľa nezaznamenal žiadne obštrukčné správanie, ktoré by malo za následok predĺžovanie napadnutého konania.

15. K tretiemu kritériu, a to postupu okresného súdu, je potrebné uviesť, že okresný súd nerozhodol o nároku sťažovateľa v lehote 30 dní od podania návrhu, pričom z ústavnoprávneho hľadiska je pre posúdenie priet'ahov v napadnutom konaní potrebné poukázať najmä na to, že okresnému súdu trvalo jeden rok a tri mesiace, aby rozhodol o sťažovateľom podanom návrhu na priznanie trov právneho zastúpenia.

16. Na základe uvedeného ústavný súd dospel v danom prípade k jednoznačnému záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom. Po zhodnotení všetkých okolností musí ústavný súd skonštatovať, že priet'ahy idú primárne na vrub postupu okresného súdu v dôsledku jeho absolútnej nečinnosti v súvislosti s rozhodovaním o nároku sťažovateľa na priznanie trov právneho zastúpenia. Okresný súd bol vo veci nečinný počas obdobia presahujúceho jeden rok (konkrétne približne rok a tri mesiace od podania žiadosti sťažovateľa, pozn.).

16.1. Na tomto mieste ústavný súd zdôrazňuje, že toto je pri rozhodovaní súdu o takej v podstate nekomplikovanej veci, akou je priznanie náhrady trov obhajoby, resp. priznanie výšky odmeny advokátovi za poskytnutie právnych služieb, z ústavnoprávneho hľadiska neakceptovateľné. Opätovne pripomína, že okresný súd zároveň už na samotnom počiatku rozhodovania nedodrжал zákonnú 30-dňovú lehodu na rozhodnutie o nároku sťažovateľa, ako to vyžaduje § 553 ods. 3 Trestného poriadku. Vzhľadom na všetko uvedené tak ústavný súd nemohol inak ako dospieť

k jednoznačnému záveru, že prietahy v napadnutom konaní idú primárne na vrub okresnému súdu, a to v dôsledku jeho nečinnosti.

16.2. Ústavný súd v súvislosti s okresným súdom uvádzaným organizačno-personálnym aspektom (opakovaná zmena na pozícii vyššieho súdneho úradníka, pozn.) zdôrazňuje, že od účastníkov konania obracajúcich sa na všeobecné súdy s dôverou, že bude v ich veci spravodlivo a včas rozhodnuté, nie je možné spravodlivo požadovať, aby „strpeli“ nedostatky na strane všeobecného súdu spôsobené zlou organizáciou práce. Ústavný súd zdôrazňuje, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších zamestnancov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní.

17. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní boli porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

IV.2. K namietanému porušeniu základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 13 ods. 4 ústavy, ako aj práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutým konaním okresného súdu:

18. Sťažovateľ zároveň namietal aj porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 13 ods. 4 ústavy, ako aj práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu. Ich porušenie videl v tom, že okresný súd mu svojím postupom ústavne neakceptovateľným spôsobom zmaril nadobudnutie majetku – peňazí.

19. „Článkom 20 ods. 1 ústavy sa vlastníčkovi priznáva len ochrana majetku, ktorý nadobudol v súlade s platným právnym poriadkom.“ (PL. ÚS 33/95) „Tento článok ústavy nevyhlasuje za základné ľudské právo vlastníctvo samotné, ale právo byť vlastníkom, t. j. právo nadobúdať vlastníctvo. Vztahuje sa na štátnych občanov Slovenskej republiky, cudzincov, právnické osoby slovenské i zahraničné a aj štát. Výklad tohto ustanovenia však neznamená, že každý má právo vlastníť akýkoľvek majetok... Uvedené ustanovenie ústavy treba vykladať tak, že každý má právo vlastníť majetok, ktorý ústavou alebo zákonom Slovenskej republiky nie je z tohto vlastníctva vylúčený.“ (PL. ÚS 38/95).

20. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že aj keď bolo v danom prípade ústavným súdom konštatované porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, s porušením ktorých sťažovateľ spája aj namietané porušenie základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 13 ods. 4 ústavy, ako aj práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, pre prípadný záver o ich porušení je potrebné skúmať konkrétne okolnosti daného prípadu, či tieto odôvodňujú záver o ich porušení. Nie je totiž možné automaticky konštatovať ich porušenie len s odkazom na konštatované porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

21. Pri skúmaní opodstatnenosti námietok sťažovateľa o porušení základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutým konaním ústavný súd považoval za relevantné, že v prípade sťažovateľa nedošlo k úplnému zmareniu nadobudnutia vlastníctva k peniazom predstavujúcim odmenu za právne zastupovanie, ale len k oddialeniu nadobudnutia tejto peňažnej sumy – odmeny. Ústavný súd taktiež prihliadol na to, že v čase rozhodovania o ústavnej sťažnosti sťažovateľa už bolo okresným súdom rozhodnuté vo veci trov právneho zastúpenia (uznesením okresného súdu č. k. 4 T 8/2021-124 z 2. mája 2022, pozn.). Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd preto dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní nedošlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a jeho práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu (bod 4 výroku nálezu).

22. Vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 13 ods. 4 ústavy ústavný súd poukazuje na svoju konštantnú judikatúru, v zmysle ktorej je čl. 13 ústavy ponímaný ako všeobecné ustanovenie, ktoré treba vykladať a chápať ako ústavný direktív adresovaný predovšetkým orgánom pôsobiacim v normotvornej činnosti všetkých stupňov a ktorý nemôže plniť poslanie priamo aplikateľného ustanovenia v individuálnych záležitostiach. Jeho aplikácia preto nie je možná bez konkrétneho vyjadrenia dopadu diskriminujúceho postupu štátneho orgánu na základné právo alebo slobodu fyzickej alebo právnickej osoby. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní nedošlo k porušeniu čl. 13 ods. 4 ústavy (bod 4 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a primerané finančné zadosťučinenie

23. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd po prijatí rozhodnutia o porušení namietaných práv prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov. Vzhľadom na skutočnosť, že v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti už bolo napadnuté konanie ukončené (vydaním uznesenia okresného súdu č. k. 4 T 8/2021-124 z 2. mája 2022, pozn.), ústavný súd ústavnej sťažnosti sťažovateľa v tejto časti nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

24. Keďže ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli porušené, zaoberal sa aj jeho žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľ požadoval priznanie zadosťučinenia vo výške 2 500 eur. Uvedené odôvodňoval primárne poukazom na celkovú dĺžku napadnutého konania bez vydania rozhodnutia o náhrade trov právneho zastúpenia (presahujúcu obdobie viac ako jedného roka, pozn.), poukazujúc tiež na to, že podľa § 553 ods. 3 Trestného poriadku malo byť o jeho nároku rozhodnuté v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote.

25. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (III. ÚS 103/2018). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie

finančného zadosťučinenia, pričom pri jeho určení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

26. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia ústavný súd prihliadal na tieto základné okolnosti. Prvou je zohľadnenie celkového obdobia úplnej nečinnosti okresného súdu presahujúcej jeden rok pri rozhodovaní o v zásade jednoduchej otázke týkajúcej sa náhrady trov právneho zastúpenia, a to navyše s poukazom na nedodržanie zákonnej 30-dňovej lehoty na vydanie rozhodnutia stanovenej § 553 ods. 3 Trestného poriadku. Tiež bolo prihliadnuté na skutočnosť, že z podaní účastníkov konania nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by preukazovala akýkoľvek podiel na predĺžení napadnutého konania zo strany sťažovateľa. Zohľadniac uvedené, ústavný súd rozhodol o priznaní finančného zadosťučinenia sťažovateľovi v sume 1 000 eur (bod 2 výroku nálezu).

27. Ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde nevyhovел tej časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 4 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

28. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 410,26 eur (bod 3 výroku nálezu).

29. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 je 193,50 eur a hodnota režijného paušálu je 11,63 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti). Celkovo tak sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov v sume 410,26 eur.

30. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2022

Miloš Maďar
predseda senátu